

Firstly he admitted

חדא דקא מודה -

OVERVIEW¹

רב יוסף maintains that the וולד of the ארוסה is כשר if he is מודה that they had relations. This יבמות in סוגיא reconciles our גמרא with תוספות.

וללשנא קמא דיבמות -

And according to the first opinion in יבמות; מחלוקת which maintains that the ארוס and ארוסה had a relationship; where רב maintains that the וולד is ממזר and רב ושמואל maintain that the וולד is שותקי. It is difficult therefore to understand why רב יוסף maintains that since the ארוס was מודה (which is seemingly the same as the ארוסה), therefore the וולד is כשר.² תוספות explains that our סוגיא is discussing a case -

דלא דיימא מעלמא -

where she is not generally promiscuous. This will explain why רב ושמואל who maintain there (where she is דיימא מעלמא³), that the child is either a ממזר or a שותקי, can agree that here the child is כשר, since we are discussing a case of לא דיימא מעלמא.

ולאיכא דאמרי -

And according to the alternate opinion in יבמות which maintains that the מחלוקת between רב ושמואל is in a case of ארוסה שנתעברה (where we do not know that the ארוס and ארוסה had relations), then we can say that our case is -

דאפילו דיימא מעלמא כיון דקא מודה בתריה דידיה שדינן ליה -

even when the ארוסה is דיימא מעלמא, since in our case the ארוס admits to having (continuous) relations with the ארוסה, we 'cast' the child after the ארוס; we assume that it is his child, since he was מודה; as opposed to the גמרא in יבמות where we do not know whether they had relations, therefore רב ושמואל maintain that the child is a ממזר and שותקי respectively.

SUMMARY

If the מחלוקת between רב ושמואל is by ארוסתו, then we have to say that the מחלוקת is in a case of דיימא מעלמא and our סוגיא is in a case where לא דיימא מעלמא. However if the מחלוקת is by שנתעברה, then we can maintain our case even by מודה.⁴ since the ארוס is דיימא מעלמא.

¹ See ('Overview' to) previous תוספות ד"ה ההוא.

² See רש"י, who points out that this question was already answered (differently) in the end of the previous תוספות ד"ה. In our גמרא the ארוס claimed to have a continuous relationship with the ארוסה; as opposed to יבמות where it occurred only once. See footnotes # 3 & 4.

³ This explanation is valid only according to רבא, there. However according to אביי, who maintains that the מחלוקת there is even if לא דיימא מעלמא, תוספות will have to resort to the answer given at the end of the previous תוספות. See previous footnote # 2.

⁴ It seems that our תוספות is the conclusion of the previous תוספות ד"ה ההוא. The end of the previous תוספות reconciled

THINKING IT OVER

Is there an advantage of establishing that our סוגיא is discussing a case of ⁵לא דיימא as opposed to establishing that our סוגיא is discussing a case of ⁶ביאות הרבה?

This chart illustrates the two לשונות in מסכת יבמות according to רבא and how it is reconciled with our סוגיא according to חדא וד"ה ההוא.

הבא על ארוסתו (מודה) – רבא (ל"ק)			הבא על ארוסתו (מודה) – אב"י (ל"ק)		
דיימא מעלמא מחלוקת		לא דיימא	לא דיימא מעלמא (דיימא מיניה ⁸)	דיימא מעלמא	מודה ביאות הרבה ⁷
רב	ממזר	כשר	ממזר	ממזר	כשר
שמואל	שתוקי\בדוקי	כשר	שתוקי\בדוקי	(ממזר?)	כשר

ארוסה שנתעברה – רבא (א"ד)		ארוסה שנתעברה – אב"י (א"ד)	
דיימא מעלמא ולא דיימא מיניה מחלוקת		לא דיימא מעלמא ודיימא מיניה מחלוקת	לא דיימא כלל ¹⁰
רב	ממזר	כשר	כשר
שמואל	שתוקי\בדוקי	כשר	כשר

our סוגיא with the מחלוקת of רבא and רב according to אב"י (by לא דיימא מעלמא). This was accomplished by assuming that here the ארוס was continually with the ארוסה, while in יבמות there was only one known relationship. According to רבא however, there is no need to make this distinction. In fact רב יוסף merely stated 'חדא דקא מודה'. He did not seem to indicate that the וולד is כשר because of their continuous relationship. Rather the הודאה of even one ב"ה is sufficient. Tosfos makes different distinctions; either that here we are discussing a case of לא דיימא מעלמא, or that here there was a הודאה; as opposed to the גמרא in יבמות where it was either דיימא מעלמא or there was no הודאה.

⁵ This is the answer our תוספות offers.

⁶ This is the answer of the previous תוספות ד"ה ההוא.

⁷ Our סוגיא is discussing ביאות הרבה; therefore everyone admits the וולד is כשר (הוא). (תוד"ה ההוא).

⁸ דיימא מיניה means that she is suspect of having relationships with the ארוס.

⁹ Our סוגיא is discussing לא דיימא; therefore everyone admits the וולד is כשר (חדא). (תוד"ה חדא).

¹⁰ This will also include a case of מודה.

¹¹ Our סוגיא is discussing מודה, which is even stronger than דיימא מיניה; surely the וולד is כשר (חדא). (תוד"ה חדא).